

[Ingmar Wagner.]

bedringer. Skønt det nu forholder sig sådan, vil jeg alligevel spørge forsvarsministeren, om der ikke skulle være en mulighed for, at man kunne behandle lønproblemet selvstændigt, så i hvert fald spørgsmålet om en forhøjelse af lønningerne til 4 kr. blev afgjort. Der skal vel ikke mange overvejelser til for at finde ud af, om en daglig løn af 4 kr. er den rigtige, og det skulle heller ikke være nødvendigt, at opfyldelsen af dette rimelige krav skal vente på, at alle de øvrige spørgsmål bliver undersøgt. Jeg ønsker derfor gerne, at forsvarsministeren svarer mig på dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning

forkastedes med 113 stemmer mod 4; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om almindelig arbejderbeskyttelse og i lov om arbejderbeskyttelse indenfor handels- og kontorvirksomhed (unge personers søndagsarbejde i bagerier og budtjeneste om søndagen m. v.).

(Første behandling findes i tidenden sp. 2132, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 313).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen:

Til § 1.

Foran den foreslåede ændring til § 44 indsættes:

„Til § 31.

I stk. 2, punkt 1), udgår litra a og b.

I stk 2, punkt 1), litra c, udgår i 1. linie ordene „efter arbejdsgivernes eget valg“, og der indsættes i stedet: „, når stedlige forhold såsom fester, folkemøder o. lign. finder sted“.

I stk. 3, 2. linie, ændres „, henholdsvis“ til: „eller“, og i 3. linie udgår ordene „eller arbejdere“.

Stk. 4 udgår.

Til § 33.

I § 33, 2.—3. linie, udgår ordene „§ 31, stk. 2, punkt 2), og“.

Til § 34.

I stk. 2, pkt. 14, udgår ordene „samt iøvrigt i det omfang, hvori det er fastsat i § 31, stk. 2, nr. 1 og 2“.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Udvalgets Ordfører (Leonhard Hansen): Udvalget har holdt to møder og herunder modtaget en deputation fra Faglært Køkkenpersonales Forbund, Hotel- og Restaurationspersonalets Forbund i Danmark, Dansk Musikerforbund og Tjenerforbundet i Danmark. Deltagerne i deputationen beklagede sig over, at der ikke kunne skaffes klarhed over, hvilke af arbejderbeskyttelseslovens paragraffer de pågældende fag henhører under. Efter modtagelsens afslutning behandlede udvalget de af deputationen fremførte besværinger og endes den om ved en henvendelse til socialministeren at søge forholdet klarlagt.

Foranlediget af de af det ærede medlem hr. Kr. Juul ved lovforslagets første behandling fremsatte bemærkninger angående valg af maskinsynsmænd i kommuner udenfor København har den højtærede socialminister stillet et ændringsforslag til lovens § 64, som tilsigter en enklere fremgangsmåde ved valget af disse maskinsynsmænd. Udvalget kan enstemmigt tiltræde dette ændringsforslag og indstiller lovforslaget til vedtagelse med den nævnte ændring.

Jeg kan samtidig på udvalgets vegne anbefale, at man stemmer imod det af de ærede medlemmer fru Ragnhild Andersen, hr. Alfred Jensen og hr. Aksel Larsen udenfor betænkningen stillede ændringsforslag. Hermed enslydende forslag er tidligere blevet fremsat i tinget, men er blevet forkastet, og jeg anbefaler altså på udvalgets vegne, at man gør det samme denne gang.

Ragnhild Andersen: Det af den højtærede socialminister i betænkningen stillede ændringsforslag om en ny affattelse af stk. 1, 3.—5. punktum, i § 64, der omhandler maskinsynsmændene, har den kommunistiske gruppe intet at indvende imod. Derimod kan den ikke tiltræde regeringens lovforslag som helhed, fordi det medfører en betydelig forringelse af den gældende arbejderbeskyttelseslov, hvilket jeg også fremhævede ved lovforslagets første behandling.

Det er i allerhøjeste grad forbavsende og beklageligt, at udvalget ikke er blevet klogere, siden vi i december måned behandlede de til §§ 44 og 21 i lovene om arbejderbeskyttelse foreslåede ændringer, som jo kort og godt går ud på en forringelse i forhold til de gældende bestemmelser, en forringelse først og fremmest for de unge arbejdere under 18 år, lærlinge og ungarbejdere, med hensyn til søndagsarbejdet.

Jeg må derfor anmode om, at der bliver foretaget delt afstemning over lovforslagets § 1, idet mit parti vil stemme imod den foreslåede ændring til § 44, medens vi vil stemme for ændringen til § 68. Vi vil også stemme imod den i lovforslagets § 2 indeholdte ændring til § 21 i lov nr. 227 af 1954. Hvorfor vil kommunisterne stemme imod disse ændringer? Fordi de vil betyde forringede forhold for børn, unge lærlinge og ungarbejdere under 18 år, som ikke tidligere har haft sådanne forringede forhold. Den kommunistiske gruppe finder, at det er et temmelig stift stykke, at folketinget ændrer lovene, så at man sikrer børn under 14 år ret til arbejde, oven i købet søndagsarbejde. Vi finder også, det er et stift stykke, at bagerlærlingene nu skal arbejde hver helligdag, hvad de ikke tidligere har behøvet, og at de oven i købet skal begynde tidligere, nemlig kl. 3, ikke alene om søndagen, men også på 20 andre dage, som mesteren selv må bestemme. Det er os temmelig ubegribeligt, at den socialdemokratiske regering vil lægge navn til sådanne forslag.

Man begrundet det forslag, der går ud

på en forringelse af de unge lærlinges forhold, med, at de ikke kan få en ordentlig uddannelse, hvis de ikke møder om søndagen. Skulle vi nu ikke holde os ved jorden? Sagen er jo den, at mestrene vil bruge de unge lærlinge til at rende i byen med rundstykkerne. Det er jo i virkeligheden det, mestrene har villet, når de ønskede, at lærlingene skulle komme om søndagene.

Vi behandler her i tinget fra tid til anden lovforslag om tiltræden af internationale konventioner om social tryghed især for børn og unge, og hvilken hjertelighed og varme kan der ikke udtrykkes fra denne talerstol ved slige lejligheder! Der er ikke grænser for, hvor mange smukke ord der kan lyde, når talen er om internationale konventioner, beskyttelse af børn og unge mod udnyttelse og mod arbejde om natten og om søndagen; men disse smukke ord er altså ikke mere værd, end at man, når det drejer sig om den så meget omtalte udbringning af rundstykker til dem, der er for magelige til selv at hente dem om søndagen, kan sætte hele lovgivningsmaskineriet i gang — og så ryger den smukt omtalte tryghed sig en tur. Selv de mindreårige på 11 år bliver gjort til store helte i landets aviser, fordi de er arbejdsvillige og energiske om søndagen, medens de mere magelige befinder sig hjemme. Heller ikke min gruppe har noget imod, at folk ønsker deres brød bragt om søndagen; det kan man ønske, og det kan man også få, men så må man betale prisen derfor; der er derimod ingen som helst grund til, at folketinget skal lave lovændringer med sigte på at værne de 11- eller 10-åriges ret til arbejde, for at morgenrundstykkerne kan blive udbragt, enten gratis eller for en meget ringe pris — det er jo bare det sidste, man vil opnå, og så skal børnene være billig arbejdskraft.

Bedre er det ikke, når vi kommer til forslaget om, at bagerlærlingene skal møde om søndagen. Man diskuterede fornylig her i tinget dagskoler for lærlinge, og man førte smukke diskussioner om velvilje overfor de unge og beklagede, at man ikke kunne

[Ragnhild Andersen.]

oprette dagskoler før om 8 år, i stedet for at sige, at for bagerlærlingenes vedkommende er der en oplagt anledning til at starte en dagskole, for de har en hverdag fri om ugen; men det skal man nok være sig for; man skubber dagskolen ud i en uvis fremtid og pålægger bagerlærlingene at møde kl. 3 søndag morgen.

Min gruppe kan ikke gå med til sådanne forringelser af gældende bestemmelser for børn, unge arbejdere og lærlinge. Jeg kunne iøvrigt godt lide at få svar på det spørgsmål, jeg stillede ved lovforslagets første behandling: Hvordan ser egentlig ungdomsorganisationerne indenfor de forskellige partigrupper, den socialdemokratiske ungdom, den radikale ungdom, den konservative ungdom og venstres ungdom, på sådanne forringelser for de unge arbejdere? Det kunne være interessant at vide. Jeg føler mig temmelig overbevist om, at hvis det var de unge, der skulle træffe bestemmelse om sådanne ændringer, ville de modsætte sig dem, men man har næppe spurgt dem; i hvert fald har man ikke været villig til fra denne talerstol at sige, at de unge arbejdere er af samme anskuelse som de ærede lovgivere, der jo, i hvert fald for ordførernes vedkommende, ikke er på alder med dem, der repræsenterer ungdomsorganisationerne.

Det er naturligvis lettere at gøre det, man gør gennem det fremsatte lovforslag: at gå mestrenes ærinde. Det gør man på den ene side; på den anden side afviser man, jeg havde nær sagt med hån, de forslag, som bagersvendene er kommet til folketinget med om ændringer i lovgivningen til sikring af deres arbejdsvilkår. Man har afvist bagersvendenes krav om at blive fri for det tidlige morgenarbejde om søndagen; skønt man ved, at hele fagets arbejdere i årevis har kæmpet for at blive fri for natarbejde. Der er mange bestemmelser imod natarbejde i den nye arbejderbeskyttelseslov, og det er jo udmærket, men for bagernes vedkommende skete der det, at der kom en forringelse for et helt fags arbejdere, da den nye arbejderbeskyttelseslov trådte i kraft. Ved den nye arbejderbeskyttelseslovs ikrafttræden blev det pålagt alle bagere at møde en time tidligere på søn- og helligdagsmorgener, nemlig timen fra kl. 3 til

kl. 4. Vi kommunister kan ikke tiltræde sådanne forringelser, og derfor har vi stillet vore ændringsforslag.

I vort ændringsforslag til lovens § 31, stk. 2, punkt 1), foreslår vi, at litra a og b skal udgå, således at arbejdsgiverne ikke mere kan kræve, at svendene skal møde på arbejde mellem kl. 3 og kl. 4 om natten forud for søn- og helligdage. Ændringsforslaget til punkt 1), litra c, i samme stykke går ud på at vende tilbage til den gamle formulering i bagerilovens § 8, altså den, der eksisterede, før arbejderbeskyttelsesloven blev gennemført, og som i praksis kun har fundet anvendelse i meget få tilfælde. Ændringsforslaget til stk. 3 i § 31 går ud på, at arbejdsgiverne i de omtalte virksomheder ej heller skal kunne kræve, at arbejderne skal møde før den almindelige arbejdstid. Ændringsforslaget til § 31, stk. 4, tjener samme formål. Det er gjort gældende fra bagerfagets arbejdere, at arbejdsgiverne i medfør af § 31, stk. 4, pålægger arbejderne kontraktlige forpligtelser, som strider mod fagets interesse i formindskelse af natarbejdet. Ændringsforslagene til § 33 og § 34 er følger af de foran foreslåede ændringer i loven, og jeg anbefaler altså meget tingets medlemmer at stemme for disse ændringsforslag.

Det er rigtigt, som det blev sagt af den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Leonhard Hansen, at vore ændringsforslag har været stillet før. Det har de ganske rigtigt været; i marts måned i fjor blev de fremsat som selvstændigt lovforslag af den kommunistiske gruppe. Men selvom de har været fremsat før, er de fuldt så berettigede, ja, man kan sige mere berettigede i dag, end de var for et lille års tid siden, og jeg skal også henvise til, hvad jeg sagde ved den lejlighed om de enkelte bestemmelser. Jeg vil meget gerne understrege som mit partis opfattelse, at vi finder det helt urimeligt, hvis folketinget ikke vedtager disse ændringsforslag. Hvorfor? Fordi det drejer sig om et helt fags arbejdere. Det høje ting ved udmærket, at der ikke er tale om en enkelt lille organisation; der er tale om hele bagerstanden, som nærer et brændende ønske om at blive af med natarbejdet i almindelighed. Det har den kæmpet for, lige så længe bagerne har gået på arbejde.

[Ragnhild Andersen.]

Men bagerne er ikke mødt op til folketinget for at forlange, at alt natarbejde blev afskaffet. De er mødt med et forslag om, at den ene time mellem kl. 3 og kl. 4 på søn- og helligdage blev afskaffet, og det må man sige er et meget rimeligt og sagligt krav, så meget mere som der ikke findes nogen saglig eller rimelig begrundelse for, at bagersvendene skal møde kl. 3 om morgenen. Bagersvendene gør med rette gældende, at deres fag var det eneste, der ved arbejderbeskyttelseslovens vedtagelse fik en forringelse og ikke en lettelse i sine arbejdsvilkår. Arbejderbeskyttelsesloven skulle være et fremskridt i forhold til den tidligere lov, og den var det for det store flertal af arbejdergrupper, men ikke for bagerfagets arbejdere.

Hertil må føjes, at siden 1920 har man her i landet kunnet klare sig med den gamle bagerilov, som ikke pålagde bagersvendene at møde før kl. 4 om morgenen. Det gik udmærket. Der har ikke været nogen national katastrofe eller vanskeligheder med rundstykkerne eller andet morgenbrød. Det gik udmærket i mange, mange år. Hvordan gik det da til, at man kom ind på at arbejde fra kl. 3 til kl. 4 søndag morgen? Det kom man ind på under krigen, fordi der da var brændselsvanskeligheder, og bagersvendene viste sig så imødekommende med hensyn til at møde en time før om morgenen. Der blev dengang dispenseret fra bestemmelserne i den gamle lov, og bagersvendene gik under indtryk af den fælles opgave at komme over de vanskeligheder, der opstod i besættelsesårene, med til en times ekstra natarbejde. Men man må nok sige, at det var temmelig urimeligt, at de så, da krigen var forbi og vanskelighederne overstået, skulle tvinges til stadig at indgå på den dispensation, som de var gået med til, og at det yderligere forlangtes, at det nu skulle indføres i loven, at de skal møde om morgenen kl. 3, skønt man vidste, at de var modstandere deraf. Det smager lidt af at ville bondefange et helt fags arbejdere, som var villige til i en given situation at gå med til bestemmelser, de ellers ikke ville gå ind for.

Jeg har påvist, at forslaget om at forringe den arbejderbeskyttelse, som man har gennemført ved den nye arbejderbeskyttel-

seslov, ikke er sagligt begrundet. Derimod er det sagligt begrundet at vende tilbage til den gamle ordning. Jeg begrundede dette ved lovforslagets første behandling, og jeg gjorde det også, da min gruppe fremsatte forslag herom som et selvstændigt lovforslag for næsten et år siden. Jeg vil dog lige minde om, at jeg ved den lejlighed sagde, at alle Hovedstadens Brugsforenings bagerier kan klare deres baging af brød og søndagsmorgenbrød ved, at bagerne møder kl. 4 om morgenen. Hvorfor i alverden kan andre bagerier så ikke klare det på samme måde? Man vil måske indvende, at fællesforeningens bagerier er storbagerier, men det er de ingenlunde allesammen. Der findes ikke alene storbagerier, der findes også i omegnskommunerne mange småbagerier med et par svende, og de klarer udmærket brødbagningen ved at møde kl. 4. Man kan gøre det samme andre steder.

Jeg vil også henvise til de bemærkninger, jeg dengang gjorde om, at man kan slå brødet op om aftenen og gøre det klart, så det lige kan sættes i ovnen om morgenen; så kan det udmærket være færdigt til udlevering kl. 6,30, når butikkerne lukker op, og de allerfleste af kunderne dukker iøvrigt ikke op før ved 7,30-tiden. Man kan gøre alle disse ting i vor teknisk fremskredne tid, og derfor er det en urimelighed, at man ikke imødekommer bagersvendenes ønske om, at natarbejde om søndagen først skal begynde kl. 4, men fastholder, at det skal begynde kl. 3.

Vore ændringsforslag er sagligt begrundet. De imødekommer et retfærdigt og rimeligt krav fra et helt fags arbejdere om begrænsning af natarbejdet. De er i virkeligheden udtryk for den arbejderbeskyttelse, som bagersvendene i det mindste burde have. Jeg skal derfor så indtrængende, som jeg kan, opfordre tingets medlemmer til at stemme for de af mit parti stillede ændringsforslag og til at stemme imod de to forringelser, der er tale om i ministerens lovforslag.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker udvalget for den enstemmige indstilling, der er afgivet om tilslutning til lovforslaget.

De betragtninger, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen fremførte angående bagersvendenes forhold til arbejderbeskyt-

[Socialministeren.]

telsesloven, har jeg ved tidligere lejligheder, hvor vi har beskæftiget os med arbejderbeskyttelsesloven, haft lejlighed til at imødegå. Jeg skal derfor henvise til de betragtninger, jeg tidligere har fremført. Kun vil det vel være rimeligt, at jeg gør opmærksom på, at hvis bagersvendene kan få en aftale med mestrene om en anden arbejdstid, om f. eks. at begynde kl. 4 og ikke kl. 3, hindrer arbejderbeskyttelsesloven det ikke; kun må de ikke træffe aftaler om vilkår, der er ringere end dem, loven påbyder. Jeg har gjort det ærede medlem opmærksom på dette mange gange før, og jeg kan henvise til de udtalelser, jeg da har fremført.

Ligesom jeg tidligere har gjort det, finder jeg også nu anledning til at fremhæve, at vi i arbejderbeskyttelseslovgivningen har at gøre med et lovkompleks, der er blevet til efter langvarige forhandlinger, og som til sidst byggede på en enighed, der var opnået ved, at synspunkterne var bøjet mod hinanden. Det har derfor også for det foreliggende lovforslag været af afgørende betydning, at der mellem de parter, der var repræsenteret i det folketingsudvalg, der arbejdede med forslag til de tre arbejderbeskyttelseslove, har kunnet opnås enighed om de ændringer, der fra forskellig side er fundet ønskelige. Også her har synspunkterne måttet bøje sig mod hinanden.

Jeg henstiller, at man stemmer for det ændringsforslag, jeg har stillet til lovforslaget, og stemmer imod det af kommunisterne stillede ændringsforslag.

Ragnhild Andersen: Jeg savner stadig svar fra de ærede ordførere, ikke mindst fra den socialdemokratiske ordfører og ordføreren for det radikale venstre, på spørgsmålet om, hvad deres ungdomsorganisationer siger til de forringelser, der om et øjeblik skal stemmes om. Det ville være godt, hvis vi fik lidt klarhed over, hvad de unge mener om, at lærlingenes arbejdsvilkår skal forringes ved indførelsen af søndagsarbejde. Det vil især interessere mig at høre, hvordan den radikale ungdom ser på det; jeg har indtryk af, at den højtærede minister i nogen grad har bøjet af for de radikale synspunkter i denne sag. Det må naturligvis være gætteeri fra min side, men jeg kan henvise til de udtalelser, den højtærede

minister kom med i foråret, da det kommunistiske lovforslag var til behandling. Ministeren oplyste dengang, at han havde modtaget henvendelse fra mestrene om at imødekomme deres ønsker om, at lærlingene skulle arbejde om søndagen, og han havde også fået en henvendelse fra svendene, men da der med hensyn til søndagsarbejdet fra kl. 3 til kl. 4 kun var to partier, som ønskede ændringer, mente ministeren, at man ikke skulle gå i gang med nogen af ændringerne. Det viser sig imidlertid, at man alligevel er gået i gang med en ændring, der betyder forringelse for lærlingenes vedkommende, og har afvist at gå i gang med en ændring, der kunne imødekomme bagersvendenes ønsker.

Nu siger den højtærede minister igen, at hvis bagersvendene kan blive enige med mestrene om først at begynde kl. 4, så er loven ikke til hinder derfor. Ja tak, den forklaring kender vi udmærket. Vi ved udmærket godt, at hvad arbejderne kan kæmpe sig til indenfor lovenes rammer, kan regeringen og lovgivningsmagten ikke forhindre dem i, men hvorfor i alverden denne ændring fra kl. 4 til kl. 3 på helligdagsmorgener, hvis det ikke er for at imødekomme mestrene? Det kunne jeg godt lide at få et svar på, der mere dækkede sandheden end ministerens forklaring om, at bagersvendene har ret til at ordne problemet selv.

Ministeren siger, at vi har at gøre med en lov, ved hvis tilblivelse synspunkterne blev bøjet mod hinanden. Det kan jeg sandelig forstå, men jeg mener, der er situationer, hvor man ikke skal bøje synspunkterne mod hinanden, og det er, når det strider mod et fags interesser, når et helt fag vender sig derimod. Derfor vil jeg opfordre til, at man stemmer for vore ændringsforslag. Jeg kunne lide at høre, hvad den socialdemokratiske og den radikale ungdom siger til de forringelser, der her er tale om for lærlingeungdommen, og hvad den konservative og venstres ungdom siger hertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget udenfor betænkningen af *Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen* (se sp. 3667)

forkastedes med 114 stemmer mod 4.

Formanden: Efter anmodning skal jeg lade den øvrige afstemning vedrørende lovforslagets § 1 foretage som delt afstemning.

Den i § 1 foreslåede ændring til lovens § 44 *vedtoges* med 111 stemmer mod 4.

Ændringsforslaget i betænkningen vedrørende lovens § 64 *vedtoges* uden afstemning.

Den i § 1 foreslåede ændring til lovens § 68 *vedtoges* enstemmigt med 124 stemmer.

§ 1, således ændret, *vedtoges* uden afstemning.

§ 2 *vedtoges* med 123 stemmer mod 4.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet udvalgsbehandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1956—57.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1793, fremsættelsen i tidenden sp. 3537).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Poul Hansen (Kalundborg): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning *vedtoges* dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af motor køretøjer m. v. og lov om afgift af benzin.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2005, fremsættelsen i tidenden sp. 3539).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kai Jensen: Jeg tillader mig at anbefale det foreliggende forlængelsesforslag om afgiftsfri traktorbenzin til hurtig og velvillig behandling.

Holmberg: I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag anføres, at lovforslaget ene tilsigter en forlængelse af gyldighedsperioden for de i traktorloven indeholdte bestemmelser. Det er altså en forlængelse af de almindelige bestemmelser, og det kan vi anbefale.

Vi er imidlertid gjort opmærksom på, at færdselslovens § 12, stk. 3, bliver administreret på en måde, som vist ikke var til sigtet, da loven blev vedtaget. Maskinstationer skal jo ikke kunne konkurrere med vognmænd, det anerkender vi som rigtigt, men efter lovens bogstav er det ikke tilladt at køre med belæsset gødningsspreder. Undtaget er de landmænd, der selv har gødningsspreder.

Politiet har i enkelte tilfælde standset belæssede gødningsspredere fra maskinstationer, når de kom på offentlig vej. Vi ved også, at forsikringsselskaber har vægret sig ved at tegne forsikringer. Det kan efter vor mening ikke være rimeligt. Vi mener, det bør ændres. Mekaniseringen går sin gang, og det er en naturlig udvikling, men de dyre maskiner er et stort problem, særlig i de små brug, som ikke fuldtud kan udnytte dem. Her løser maskinstationerne en stor opgave, og da ikke mindst med maskiner som gødningsspredere, der er dyre i anskaffelse og vedligeholdelse, og hvis anvendelse er meget sæsonbestemt. For de større gårde med gødningsspredere er der intet problem, men for de små må det være sådan, at maskinstationer kan udføre dette arbejde, selvom gødningssprederne kommer på offentlig vej. Da det imidlertid må antages, at det kræver en lille ændring i loven, vil jeg anbefale, at der nedsættes et udvalg til at se på de ting, som jeg her har fremdraget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.